

תת"ע 4984/02/15 - מדינת ישראל נגד יוסף כהן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

08 אוקטובר 2015

תת"ע 4984-02-15 מדינת ישראל נ' כהן

כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
יוסף כהן
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון מרקוביץ'

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כללי:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, עבירה מתאריך 2.11.14 שעה 18:10 בכביש 762 בסמוך לצומת רכסים.
2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, לטענתו דיבר בטלפון רק כאשר הרכב היה בחנייה ולא בזמן נהיגה.

דין והכרעה

3. לאחר ששמעתי את העדויות, עיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה
עמוד 1

המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר.

עדות של השוטר רושם הדו"ח

4. עדות של השוטר רושם הדו"ח רס"ר גיא פיביש (להלן: "השוטר") עשתה עלי רושם אמין ולא מצאתי בה כל סתירות.

5. במסגרת הדו"ח ת/1 פירט השוטר את נסיבות האירוע כדלקמן: **"הייתי סטטי בניידת בתחנת אוטובוס בצומת רכסים לכיוון כללי נופית. הבחנתי ברכב הנ"ל חולף על פניי כשאני מבחין שעל כתף ימין של הנהג מונח טלפון נייד שמפיץ אור. עליתי לניידת והתחלתי לנסוע אחרי הרכב כשנכנס לכביש שירות כשאני אחרי בקשר עין רציף, וגם דרך השמשה האחורית אני מבחין בטלפון שמונח על כתף ימין וראש הנהג מוטה ימינה. הרכב נעצר במאפיית "מנחת הארץ". ניגשתי לנהג ועדיין הטלפון היה מונח על כתפו. תאורת רחוב תקינה. חלון צד נוסע היה סגור ושקוף. קשר עין רצוף. ראות טובה. מזה"א נאה."**

מדובר בתיאור מפורט של נסיבות המקרה הכולל את מקום עמידתו של השוטר, מעשיו של הנאשם ובפרט הנחת הטלפון הנייד אשר הפיץ אור על כתפו הימנית והטיית ראשו ימינה אל הטלפון. כן פורט בדו"ח כי נשמר קשר עין רצוף וצוין כי הראות היתה טובה.

6. בבית המשפט אישר את תוכנו של הדו"ח ת/1. במסגרת חקירתו הנגדית עמד על גרסתו ולא מצאתי בעדותו כל סתירות.

נשאל למקום עמידתו והשיב: **"רשום שהייתי מחוץ לניידת בתחנת האוטובוס. הניידת הייתה בסמוך אליי. הניידת הייתה ממש לפניי. אנחנו מחנים את הניידת מטר מתחנת האוטובוס בשול"** (עמ' 3 ש' 24-25 לפרוטוקול). לא שלל את האפשרות לפיה מקום עצירתו הסופי של רכב הנאשם מרוחק 50 מ' ממקום ביצוע העבירה הנטענת ואישר כי נסע אחרי שניות ספורות. כן אישר כי כל האירוע ארך מספר שניות במהלכן נכנס לנייד שהיתה מונעת, נסע אחרי הנאשם ונעצר לידו. התבקש לאשר כי התמונה נ/1 משקפת את מקום האירוע לרבות מקום עמידת הניידת והמקום בו הנאשם עצר את רכבו והשיב: **"לא יודע אם זה הרכב שלך. זה הצומת ואכן זה המקום שעצרתי אותך. בראיה גסה ניתן לראות את עמודי תאורת הרחוב ובין עמוד תאורת הרחוב יש משהו כמו 25-30 מטר. פה זה בערך 3-4 מטרים בין עמוד לעמוד ויש קצת יותר מ-50 מטרים...אני עמדתי בתוך תחנת האוטובוס. הניידת בסמוך והוא חלף על פניי...נסעתי אחריך. לא לפניך...אמרתי שהיה לי קשר עין רציף עם הרכב. לא אמרתי באופן רציף שדיברת בטלפון. אמרתי שראית אותי ועקבתי אחריך. קשר עין ונסעתי אחריך עד שהוא נעצר"** (עמ' 4 ש' 16-25 לפרוטוקול). לשאלה האם נסעו רכבים נוספים בין הניידת לרכב הנאשם השיב: **"לא. לא היו עוד רכבים. ראיתי אותך דרך השמשה האחורית שלך מדבר בטלפון"** (עמ' 4 ש' 27 לפרוטוקול). התבקש להתייחס לתמונה נ/2 בה מצולם טלפון קבוע בתא הנהג והשיב: **"יכול להיות, אבל עדיין ראיתי את הטלפון בכתף שלך"** (עמ' 4 ש' 29

לפרוטוקול). לטענה לפיה לא יכול היה לשמור על קשר עין עם רכב הנאשם אשר חלף על פניו במהירות של 70 קמ"ש ופנה מיד ימינה, השיב: **"הניידת הייתה מונעת והייתה בסמוך אליי. המרחק שם הוא לא 50 מטרים. בשום שלב לא איבדתי עמך קשר עין"** (עמ' 5 ש' 9-10 לפרוטוקול). לטענה לפיה עברו 5 דקות מהרגע שחלף על פני הניידת ועד שהשוטר ניגש אליו, השיב: **"לא יכול להיות"** ולטענה לפיה לא נסע אחריו בניידת אלא הגיע אליו רגלית השיב: **"אני אומר לך את מה שרשום בדוח ונסעתי אחריו עם הניידת"** (עמ' 5 ש' 13-15 לפרוטוקול).

7. אני מאמץ את גרסתו של השוטר לרבות עדותו לפיה שמר עם הנאשם על קשר עין רצוף. גם מהתמונה נ/1 אותה הגיש הנאשם, ניתן ללמוד כי המרחק בין מקום עמידת השוטר למקום עצירת רכב הנאשם הינו קצר ביותר כ-50 מ' - לטענת הנאשם 53 מ' (עמ' 4 ש' 19 לפרוטוקול). מכאן שלא היתה לשוטר כל מניעה לשמור על קשר עין רצוף עם רכב הנאשם, זאת, גם אם השוטר לא היה נוסע אחריו אלא נותר במקומו.

8. יצוין, כי כניסת השוטר לניידת שהיתה מונעת שפניה מופנות לכיוון הנסיעה, אפשרה לו לנסוע באופן מידי אחרי רכב הנאשם ללא איבוד קשר עין עמו.

9. גרסת השוטר מתיישבת גם עם "הודאת" הנאשם במעמד קבלת הדו"ח כפי שיפורט בהמשך.

עדות הנאשם

10. מנגד, אינני נותן אמון בגרסת הנאשם בבית המשפט לפיה הטלפון הקבוע שברכבו צלצל אך הוא נמנע מלענות לשיחה עקב בעיית קליטה במקום.

11. בבית המשפט העיד: **"זה נכון שאמרתי לו שאשתי חולת סרטן. היא הייתה צריכה לעבור בדיקה מיוחדת וחיכיתי לטלפון. אמת. עד לפה. האזור שהוא עמד בו, התחנה, באזור הזה יש מיסוך אלקטרוני. כל השיחות מתנתקות. ברגע ששמעתי צלצל וזה לא היה מאשתי. אני סטיתי ימינה ונכנסתי לחנייה כדי לדבר בטלפון ברוגע. הייתי מאד נרגש. פחדתי שזה טלפון מאשתי. דיברתי בטלפון אך רק בחנייה...אי אפשר לקבל טלפון שם. הטלפון החל לצלצל ליד התחנה. כנראה. אי אפשר לעמוד שם כי אי אפשר לשמוע. הטלפון היה על הכן, יש לי שם מתקן שצמוד לרכב. פניתי ימינה. עמדתי בחנייה. אני מדבר. אחרי 5 דקות אני מקבל נקישה בחלון. הוא אומר לי "אתה מדבר בטלפון". אמרתי לו "נו, אז מה? אני מדבר בטלפון". לא ירדתי מהכביש כי הוא עצר אותי כי אם אני מספיק אחראי לדבר ולעמוד בצד. יכולתי לטוס למעלה ולנסוע לנופית. לא ראיתי אותו. לא ידעתי שהוא שם...אמרתי לו שלא דיברתי. סטיתי לצד כדי לדבר. בשעה הזו 18.00 בערב בתאריך זה יש שם חושך ולא רואים כלום מה קורה ברכב. איך הוא ראה אותי ותוך שנייה? אנשים עמדו על ידו ואמרו לו מה הוא רוצה מהנהג (ממני)"** (עמ' 6 ש' 4-15 לפרוטוקול).

12. מדובר בגרסה כבושה אשר אינה מתיישבת עם תגובת הנאשם כפי שנרשמה במעמד קבלת הדו"ח: "אני מודה. קיבלתי שיחה ועצרתי בצד. כולה נסעתי 100 מטר. כמה זה יעלה לי? אז אתה ממש מגעיל. תן לי ללכת. אשתי חולת סרטן. לא מאחל לך את זה. אני יודע שמה שאמרתי לך אוכל אותך". (ההדגשות שלי ג.ק.).

למעשה הנאשם הודה במיוחס לו והסביר זאת בכך שקיבל שיחה ונסע מרחק קצר ביותר עד שעצר.

אמנם במסגרת עדותו בבית המשפט טען הנאשם כי לא אמר את הדברים: "אני לא אמרתי לו 'אתה צודק'. עובדה שלא חתמתי... הוא יכול לרשום שיש לי אחות או אין לי. כל מה שהוא רוצה. כשקראתי את מה שהוא כתב, אמרתי לו שהוא בטח לא חושב שאחתם לו על מה שכתב". (עמ' 10 ש' 24-28 לפרוטוקול). עם זאת, במסגרת חקירתו הנגדית את השוטר לא טען בפניו כי הדברים לא נאמרו על ידו או כי רשם דברים אחרים מאלו שנאמרו. יש בהימנעות הנאשם מחקירת השוטר בעניין, כדי ללמד כי הדברים אכן נאמרו על ידו במעמד קבלת הדו"ח ונרשמו על ידי השוטר כלשונן.

תגובת הנאשם במעמד קבלת הדו"ח מהווה לכל הפחות "ראשית הודיה" ויש בה כדי לחזק את גרסת השוטר ולהחליש את גרסת הנאשם.

13. די בגרסתו האמינה של השוטר אל מול גרסתו הכבושה של הנאשם ותגובתו במעמד קבלת הדו"ח, כדי לבסס את אשמתו מעבר לספק סביר.

14. בנוסף ומעבר לנדרש, אני מתקשה לקבל את גרסת הנאשם ממספר טעמים נוספים.

15. לשאלה מדוע עצר בצד הדרך לצורך שיחת הטלפון אם קיימת דיבורית קבועה ברכבו, השיב: "כל האזור הזה מתחנת הדלק שנכנסים לכיוון נופית לטבעון עד כל העלייה הזו אי אפשר לנהל שיחה" (עמ' 6 ש' 23-24 לפרוטוקול). לשאלה האם ענה לשיחה הנכנסת השיב: "לא. השארתי את זה מצלצל וזה מדליק אור... כי אי אפשר לדבר שם. יש מיסוך ואתה יכול לשמוע כאילו מישו מדבר בתוך חבית של מים... מתחנת הדלק בכניסה כפר חסידים עד העלייה של צומת הזכוכית אתה מנוטרל מלדבר בטלפון... אני לא עניתי. החניתי את הרכב וחייגתי מחדש. זו לא הייתה אשתי. זה היה בחור בשם יעקב חזן. הוא זה שהתקשר אליי... אם הייתי מקבל טלפון מאזור תחנת הדלק עד צומת הזכוכית בנופית אני לא עונה לטלפונים כי אי אפשר לענות. לא שומעים. כל הזמן השיחה נתקעת. לא ראיתי טוב. האור דולק כמו פנס. לקרוא את זה אני צריך משקפיים. ירדתי מהכביש, עמדתי ודיברתי..." (עמ' 6 ש' 26 - עמ' 8 ש' 1 לפרוטוקול)

טענת הנאשם לפיה קיים באזור תחנת האוטובוס בה עמד השוטר "מיסוך" אשר אינו מאפשר קבלת שיחות, לא הוכחה כלל ולא הובאה על ידו כל ראיה לתמוך. הדברים נכונים גם ביחס לטענתו לפיה ניתן לקיים שיחות רק

במרחק של 50 מ' מאותו אזור "ממוסך".

כך גם אני מתקשה לקבלת את גרסת הנאשם לפיה היה לחוץ ומודאג והמתין לטלפון מאשתו וכאשר הטלפון כבר צילצל, החליט שלא לענות מפאת אותו "מיסוך" ורק כאשר עצר במרחק של 50 מ' מהמקום, בדק את זהות המתקשר שהתברר כמר יעקב חזן. סביר יותר להניח שהנאשם שהיה מודאג מאוד, ענה לטלפון ולא התעלם מאותה שיחה נכנסת.

בהקשר זה, הנאשם לא הציג פלט שיחות כדי להוכיח שאכן התקשר למר חזן יעקב באותה השעה ולחילופין לא זימן לעדות את מר חזן כדי שיתמוך בגרסתו.

לסיכום

בנסיבות הנ"ל אני מעדיף באופן מובהק את גרסתו האמינה של השוטר אשר מתיישבת עם תגובת הנאשם במעמד קבלת הדו"ח ודוחה את עדותו הכבושה של הנאשם שלא עשתה עלי רשם אמין.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר ובהתאם אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ו, 08/10/2015 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

לנוכח מהות העבירה, עברו התעבורתי המכביד של הנאשם אשר כולל עבירות דומות היה מקום לגזור על הנאשם קנס הגבוה באופן משמעותי מהקנס המקורי כפי עתירת המאשימה, עם זאת נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בטיעוניו, ניתן להסתפק בקנס המקורי.

עמוד 5

למותר לציין כי אין בעובדה שהנאשם בחר לנהל את משפטו, כדי להוות נסיבה מחמירה.

- אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,000 ₪ ב-5 תשלומים החל מיום 10.11.15 ובכל ה-10 לחודש שאחריו.

המזכירות תשלח לנאשם שוברי תשלום בהתאם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ו, 08/10/2015 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום , סגן נשיא